

Zmarł Jan Nowicki, aktor teatralny i filmowy

2022-12-12

Nie żyje Jan Nowicki - wybitny aktor teatralny i filmowy, pedagog, reżyser, pisarz i poeta, przez wiele lat związany z Krakowem. Zmarł w środę, 7 grudnia, w swoim domu w Krzewencie w województwie kujawsko-pomorskim. Miał 83 lata.

Jan Nowicki urodził się 5 listopada 1939 r. w miejscowości Kowal koło Włocławka. Maturę zdał w 1958 r. w Łodzi. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, a następnie w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie.

Na deskach teatru zadebiutował w 1964 r. w spektaklu „Zaproszeni do zamku” (Narodowy Stary Teatr w Krakowie), a na dużym ekranie – w „Przygodzie noworocznej” Stanisława Wohla.

Przez wiele lat był związany z krakowskim Starym Teatrem. Grał m.in. u Konrada Swinarskiego, Jerzego Jarockiego czy Andrzeja Wajdy. Krakowska publiczność zapamiętała go m.in. z roli Stawrogina w „Biesach” Fiodora Dostojewskiego czy Wielkiego Księcia w „Nocy listopadowej” Stanisława Wyspiańskiego.

„Jan Nowicki – aktor niepokorny, wyrazisty, pełen wewnętrznych sprzeczności, artystycznych buntów i zwrotów, niezwykle silna, niezależna osobowość – jedna z symbolicznych postaci Starego Teatru. Urodę nowoczesnego amanta łączył z drapieżnym, kreacyjnym aktorstwem” – tak jego postać opisała Elżbieta Bińczycka na łamach serwisu cyfrowego muzeum Narodowego Starego Teatru w Krakowie.

Nowicki występował również na deskach Teatru Bagatela, a także płockiego Teatru Dramatycznego czy warszawskiego Teatru Sabat. Przez wiele lat był wykładowcą PWST w Krakowie, a w latach 1973-74 prorektorem uczelni.

Zagrał niemal 200 ról telewizyjnych i filmowych, m.in. w „Panu Wołodyjowskim”, „Anatomii miłości”, „Sanatorium pod Klepsydrą”, „Życiu rodzinnym”, „Nocach i dniach”, „Wielkim Szu”, „Pannach i wdowach”, „Sztosie”, „Fanatyku” czy „Panu T.”

Jan Nowicki był także autorem wierszy, tekstów piosenek czy kolęd. Napisał książki m.in. „Między niebem a ziemią”, „Mężczyzna i one” czy „Moje psie myśli”. Przez kilka lat pisał felietony dla tygodnika „Przekroju” i kwartalnika „Projektor”, a także występował w weekendowym programie radia RMF FM i słuchowisku Radia Kraków.

W 1974 r. otrzymał Nagrodę Miasta Krakowa za wybitne osiągnięcia aktorskie. Został odznaczony również m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” czy Złotym Laurem.